

Kämpersvik årets vintersportort.

Vintern har varit kall och snörik vilket förorsakat många problem, men också många möjligheter och glädje.

Det började med att isen la sig och inbjöd till skridskoåkning. På nyår tog vi på oss skridskorna och åkte fram och tillbaka mellan Långebryggan och Killebäck. Isen låg helt blank och hade frostrosor och var härlig att åka på.

Sen kom snön i stora mängder och då var det dags att ta fram skidorna. Vi började med att göra ett spår runt Kokande källan, Kolmyrarna och Ejgdetjänet, ett spår som var 9 km långt.

När isen bar bättre kunde vi förlänga spåret till Ölbärn. Det var en konstig känsla att angöra ön med skidor.

Vi kunde också ta en tur runt Viksholmen och se Kämpersvik utifrån. En vy som man ser nästan varje dag på sommaren men det var helt annorlunda att stå på isen och se in i viken. Kämpersvik visade sig från sin bästa sida.

Vi hade också en riktig snöstorm. De enda som var ute var hundägare, snowboardåkare och jag som skottade snö. Det kändes precis som vi var i fjällen, en känsla som förstärktes när man satt framför brasan och såg snöstormen utanför fönstret. Det var som att återuppleva de gånger vi varit inblåst i en fjällstuga.

Dagen efter såg man spåren efter snöstormen. I en fjällstuga kan man bara skida vidare men här måste man skotta fram bilen. Det tog en hel dag men gav också en bra träning.

Tillfälligt ur funktion.

På slutet av vintern blev det skarsnö. Snön var då hård och slät och man kunde åka lite var som helst över stock och sten. Det var då en bra möjlighet att bestiga bergen som omger Kämpersvik. Den första bestigningen var Brefjäll, 72 möh. Efter en strapatsrik uppfärd kunde vi fira att vi nått toppen.

Äntligen uppe tog vi en välförtjänt kaffepaus och njöt av utsikten. Det var fascinerande att se ut över sjön och bara se is så långt ögat når.

Nedfärden var härlig och en av oss provade på lite telemarkssvängar.

Nästa berg var Kämperödberget, 59 möh. Jag gick upp vid Klingemyr och upp på toppen. Utsikten därifrån var fin och man fick en bra överblick över ett vintrigt Kämpersvik.

Nedfarten ner till Kämperöd blev en fin utförlöpa, som gav en känsla av att vara i fjällen. När det är snö kan man se mycket spår av djur som rör sig i naturen till exempel räv, hare, rådjur och älg.

Sedan var vi mogna för att bestiga det högsta berget, Viksberget, 92 möh. Vi gick upp vid Klåvan och upp på toppen. Nedfarten var mycket fin och vi fick så hög fart att det slutade i en praktvurpa, men vi landade mjukt. Här ses ordföranden i en liten annorlunda position.

Sista utflykten gick till Katteryggen. Snön låg helt slät och fin och det var lätt att åka. Vi gick upp ovanför Buskas och följde berget ut mot Kattudden.

Det blev en fin utförlöpa på Katteryggen.
Här behövdes inte så mycket teknik. "De ä bara å åk"

När vi kom fram till Kattudden tog vi en kaffepaus i solen och titta ut över öar helt omringade av vit is.

Vintern var härlig men det är skönt att våren har kommit och att vi åter kan angöra Ölbärn med båt.

Kämpersvik 12 april 2010,
Lars Joelsson